

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813208569
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8813208569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: D. X., nar. X.X.XXXX, bytom T. Q. W., Y. X. J. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie OZ, právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom Košice, Stará Baštová 2, o zaplatenie 540,72 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 25.2.2014 pod č. k. 3C/290/2013-27, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal uložiť povinnosť žalovanej na zaplatenie sumy 540,72 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 7.2.2010 do zaplatenia. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, že žalobca uzavrel dňa 27.6.2008 so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300010171 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 663,88 eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 36-mesačných splátkach po 40,10 eur v termínoch splatnosti podľa dohodnutého splátkového kalendára. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dohodnutých splátok, žalobca v súlade s § 565 Obč. zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, a to ku dňu 7.2.2010. Žalovaná vzniesla námietku premlčania a z tohto dôvodu žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Aplikáciou ustanovení § 52 ods. 1, 2 a násl., § 39 Obč. zákonníka, ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 100 Obč. zákonníka a príslušných článkov Smernice Rady č. 93/13/EHS uzavrel, že nárok žalobcu je nedôvodný pre úspešne vznesenú námietku jeho premlčania. Keďže žalovaná svoju povinnosť splácať úver v dohodnutých splátkach neplnila, žalobca listom zo dňa 12.1.2010 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy. Účinnosť zosplatnenia, podľa karty klienta (č. I. 11), nastala dňa 7.2.2010. Skutočnosť, že dňa 12.1.2010 došlo k zosplatneniu celej pohľadávky žalobcu, medzi účastníkmi nebola sporná. Teda ani účinnosť zosplatnenia karty klienta dňa 7.2.2010. Teda ku dňu 7.2.2010 nastala najneskôr predčasná splatnosť úveru a dňom nasledujúcim, t.j.

8.2.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba na úspešné uplatnenie nároku žalobcu, ktorá uplynula dňa 8.2.2013. Keďže žaloba došla súdu až dňa 20.8.2013, bola uplatnená až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

Aj keď medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, teda podľa ustanovení Obchodného zákonníka, vzťah medzi účastníkmi okresný súd posúdil ako právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, teda podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vždy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov). Zo žiadneho ustanovenia zákona však nevplyva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Obč. zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda toto ustanovenie reguluje aj absolútne obchody. Inými slovami, ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zákonníka je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov. Toto ustanovenie preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Toto ustanovenie je dôsledkom transpozície čl. 8 Smernice Rady. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne vzťahy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku. Ďalej okresný súd vyslovil názor, že bod 19.12 Zmluvných dojednaní je v rozpore s § 54 ods. 1 Obč. zákonníka zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 24.2.2011, sp. zn. IV. ÚS 55/201-19.

Keďže nárok žalobcu podlieha premlčaniu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, súd prvého stupňa žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešná žalovaná sa zriekla práva na ich náhradu, náhrada trov prvostupňového konania jej priznaná nebola.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené, alternatívne zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní predovšetkým poukázal na to, že niet rozumného dôvodu na to, aby sa na zmluvu o revolvingovom úvere nemala aplikovať obchodnoprávna úprava premlčania. Súdom zdôrazňovaný chýbajúci rozumný dôvod vyplýva priamo zo zákona, a to ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Predmetná zmluva je tzv. absolútnym obchodom podľa tohto ustanovenia, čo, okrem iného, znamená, že úprava Obch. zákonníka sa použije vždy, ibaže je niektorá otázka v ňom neupravená alebo osobitný predpis obsahuje samostatnú úpravu na ochranu spotrebiteľa výhodnejšie. Obchodný zákonník upravuje premlčanie komplexne. Súčasne úprava premlčania v Občianskom zákonníku nie je právnou úpravou určenou na ochranu spotrebiteľa a ani je výhodnejšia pre spotrebiteľa. Preto sa malo postupovať podľa obchodnoprávnej regulácie premlčania, čo však konajúci súd nespravil, v dôsledku čoho preto aj nezákonne rozhodol. Vychádzajúc z textu Obch. zákonníka a zvolenej legislatívno-technickej úpravy je nesporné, že obchodnoprávna úprava premlčania a jej použitie vo vzťahu dodávateľ - spotrebiteľ nie je vylúčená. Naopak, je prípustná. Keďže z tohto konajúci súd nevychádzal, námietku premlčania posúdil nesprávne a podľa nepríslušnej právnej normy, tu jeho rozhodnutie neobstojí pre rozpor so zákonom. Uvedený záver vyplýva aj z logického výkladu spotrebiteľského práva a podstaty právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Právna úprava premlčania voči obidvom stranám právneho vzťahu teda musí pôsobiť rovnako. Nemôže byť a ani nie je rozhodujúcim pre aplikáciu Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka, či osobou zaviazanou plniť nárok je spotrebiteľ alebo dodávateľ. V tejto súvislosti poukázal aj na právne zdôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 32 Cdo

3337/2010, publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 135/2012. Zhrnul, že konajúci súd nezákonne rozhodol, keď dospel k záveru o premlčaní uplatneného nároku. V každom prípade mal vychádzať zo 4-ročnej premlčacej doby v zmysle ustanovení Obch. zákonníka a z tohto dôvodu jeho nárok premlčaniu nepodlieha.

Žalovaná, ani vedľajší účastník na jej strane sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Odvolačný súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu výlučne z dôvodu premlčania uplatneného nároku, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolačný súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k dôvodom odvolania žalobcu ohľadom nesprávnej aplikácie právneho predpisu na plynutie premlčacej doby odvolačný súd dopĺňa:

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka (účinného v čase rozhodovania odvolacím súdom), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých je účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Z predloženého spisu vyplýva, že zmluva zo dňa 27.6.2008 (č. I. 10), aj keď bola uzavretá podľa ustanovení Obch. zákonníka ako zmluva o revolvingovom úvere, ide o zmluvu spotrebiteľskú. Teda ak jej účastníkom, v danom prípade žalovaná je spotrebiteľom, na všetky právne vzťahy z nej vyplývajúce sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2, veta posledná, O.s.p.). Teda ak okresný súd uznal námietku premlčania uplatneného nároku vznesenú žalovanou, správne rozhodol, ak návrh žalobcu z tohto dôvodu zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada jej priznaná nebola.

O trovách odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej odvolačný súd nerozhodoval, pretože z jeho strany v odvolacom konaní uplatnené neboli (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.